

Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

francuski

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

Swipe to change

Rodzaje zawodów prawniczych

Francja

W niniejszej sekcji przedstawiono przegląd różnych zawodów prawniczych.

Zawody prawnicze – wprowadzenie

Urzędnicy sądowi (*magistrats*)

Organizacja

Wśród zawodowych urzędników sądowych (*magistrats professionnels*), można wyróżnić *magistrats du siège* oraz *du parquet*. Sędziowie są często określane jako *magistrats du siège*, podczas gdy prokuratura (*ministère public*) jest reprezentowana przez prokuratorów (*magistrats du parquet*).

Pierwsi rozstrzygają spory, podczas gdy **drudzy reprezentują społeczeństwo i egzekwują stosowanie prawa**. Status urzędników sądowych (*magistrats*) jest regulowany ordonanssem nr 58-1270 z dnia 22 grudnia 1958 r. zmieniającym ustawę organiczną o statusie urzędników sądowych. Każdy urzędnik sądowy może w trakcie swojej kariery piastować stanowisko sędziego lub prokuratora: jest to zgodne z zasadą jednolitości korpusu sądowego (*corps judiciaire*), wpisaną do art. 1, która została potwierdzona przez Radę Konstytucyjną, w szczególności w jej orzeczeniu z dnia 11 sierpnia 1993 r. Urzędnicy sądowi są członkami wymiaru sprawiedliwości (*autorité judiciaire*), który stoi na straży wolności indywidualnych na podstawie art. 66 konstytucji. Istnieją jednak pewne różnice w ich statusie: sędziowie (*magistrats du siège*) nie podlegają władzy zwierzchniej wyższego organu i jest im przyznana gwarancja nieusuwalności, tzn. nie mogą zostać skierowani na nowe stanowisko bez ich zgody.

Większość urzędników sądowych jest **zatrudniana w drodze konkursu**. Aby przystąpić do „pierwszego konkursu”, otwartego dla studentów, kandydaci muszą posiadać dyplom potwierdzający odbycie czteroletniego toku studiów po maturze (= poziom *master*). Kandydaci, którzy pomyślnie przeszli konkurs, zostają słuchaczami aplikacji na urzędników sądowych (*auditeurs de justice*) i są jako tacy kształceni przez krajową szkołę urzędników sądowych (*école nationale de la magistrature* - ENM). Istnieją również przypadki bezpośredniego przyjmowania do korpusu urzędników sądowych. Po zakończeniu edukacji w ENM słuchacze na mocy dekretu uzyskują nominację do wykonywania zawodu urzędnika sądowego w sądzie, do którego zostają skierowani.

Osoby stojące na czele sądów pierwszej instancji (prezes i prokurator) oraz **osoby pełniące równoważne funkcje w sądach drugiej instancji** (pierwszy prezes i prokurator generalny) oprócz swoich zadań związanych z wymiarem sprawiedliwości pełnią również funkcje administracyjne (np. przydzielają sprawy).

Na dzień 1 stycznia 2013 r. zatrudnionych było **8 090 urzędników sądowych**, z czego 7 769 w sądach.

Najwyższa rada korpusu urzędników sądowych (*Conseil supérieur de la magistrature*)

Przepisy odnoszące się do najwyższej rady korpusu urzędników sądowych (CSM) znajdują się w **art. 65 konstytucji**. Ustawą konstytucyjną z dnia 23 lipca 2008 r. zmieniono skład rady i jej zadania (dotyczące nominacji) oraz przewidziano możliwość zwrócenia się do Rady w razie zajścia takiej potrzeby przez osoby, które dochodzą swoich praw przed sądem. Prezydent Republiki Francuskiej nie jest już członkiem CSM.

Składowi właściwemu dla sędziów (*magistrats du siège*) przewodniczy zatem pierwszy prezes Sądu Kasacyjnego. Skład obejmuje ponadto pięciu sędziów i jednego prokuratora, członka Rady Stanu wyznaczonego przez tę ostatnią, jednego adwokata oraz sześć wykwalifikowanych osób, które nie reprezentują ani parlamentu, ani sądownictwa powszechnego, ani sądownictwa administracyjnego. Prezydent Republiki Francuskiej, przewodniczący Zgromadzenia Narodowego i przewodniczący Senatu wyznaczają po dwie wykwalifikowane osoby.

Składowi **właściwemu w odniesieniu do prokuratorów** przewodniczy prokurator generalny przy Sądzie Kasacyjnym. Skład ten obejmuje ponadto pięciu prokuratorów i jednego sędziego, a także członka Rady Stanu, jednego adwokata oraz sześć wykwalifikowanych osób, o których mowa powyżej.

Skład najwyższej rady korpusu urzędników sądowych właściwy dla sędziów przedstawia propozycje nominacji na sędziów Sądu Kasacyjnego, na pierwszych prezesów sądów apelacyjnych i prezesów sądów wielkiej instancji (I. poj. *tribunal de grande instance*). Pozostali sędziowie są powoływani za **zgoda tego składu rady**.

Ten skład najwyższej rady korpusu urzędników sądowych orzeka jako **sąd dyscyplinarny** dla sędziów. W takim przypadku w radzie zasiada też sędzia należący do składu właściwego dla prokuratorów.

Skład najwyższej rady korpusu urzędników sądowych właściwy dla prokuratorów wydaje opinie na temat nominacji prokuratorów. Ten skład najwyższej rady korpusu urzędników sądowych opiniuje również kary dyscyplinarne wobec prokuratorów. W takim przypadku w radzie zasiada, poza członkami określonymi w art. 65, zdanie trzecie, prokurator należący do składu właściwego dla sędziów.

Prokuratura

Organizacja

Prokuratura (*ministère public*) jest reprezentowana przez **prokuratorów** (*magistrats du parquet*), którzy są odpowiedzialni za czuwanie nad interesami społeczeństwa, które reprezentują, egzekwując stosowanie prawa.

Z wyjątkiem prokuratury generalnej przy Sądzie Kasacyjnym, która zajmuje odrębną pozycję, prokuratura stanowi we Francji hierarchiczną piramidę „pod zwierzchnictwem ministra sprawiedliwości noszącego miano strażnika pieczęci (Garde des Sceaux)”. Zgodnie z art. 30 kodeksu postępowania karnego minister sprawiedliwości działa zgodnie z zasadą ścigania z urzędu określaną przez rząd. Czuwa on nad jej spójnym stosowaniem na terytorium Republiki Francuskiej. W tym celu przekazuje on prokuratorom ogólne instrukcje dotyczące ścigania z urzędu.

Przy każdym **sądzie wielkiej instancji** (*tribunal de grande instance*) **prokurator Republiki** kieruje prokuraturą składającą się z jednego lub kilku prokuratorów, którzy są mu hierarchicznie podlegli. Organizuje on pracę prokuratury, rozdzielając zadania i stanowiska między prokuratorów pomocniczych (*procureurs adjoints*), wiceprokuratorów (*vice-procureurs*) i zastępców (*substituts*). Sam prokurator Republiki działa pod kontrolą i zwierzchnictwem prokuratora generalnego.

Poza tą **hierarchizacją** prokuratura jest **niepodzielna**: zastępca nie musi być upoważniony przez swojego zwierzchnika, by podjąć działania, i każda z jego czynności jest wiążąca dla całej prokuratury.

Rola i zadania

Prokuratura jest właściwa głównie **w sprawach karnych**. Kieruje **dochodzeniami** i dokonuje wszystkich czynności niezbędnych w trakcie ścigania przestępstw lub zleca takie czynności. Decyduje ona również o dalszym biegu spraw karnych zgodnie z zasadą celowości ścigania (np. wszczęcie postępowania przygotowawczego, skierowanie sprawy do sądu lub umorzenie). Prokurator zabiera obowiązkowo głos w trakcie rozprawy, prezentując dowolne uwagi ustne (dotyczące okoliczności faktycznych, osoby oskarżonego i kary), które uznaje za odpowiednie z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Jest ponadto odpowiedzialny za wykonanie kar.

Jest on również odpowiedzialny za **ochronę nieletnich** znajdujących się w niebezpieczeństwie i przysługuje mu pewien zakres właściwości rzeczowej w sprawach cywilnych dotyczących na przykład stanu cywilnego osób (m.in.: zmiana stanu cywilnego osoby), spraw administracyjnych (np. w zakresie punktów sprzedaży alkoholu, czasopism, akwizycji...) i handlowych (na przykład: w zakresie pozwów zbiorowych).

Rola i zadania sędziów zostały szczegółowo opisane na stronie dotyczącej sądów powszechnych.

Sędziowie niezawodowi

Sędziowie sądów grodzkich (*juges de proximité*)

Ustanowieni na mocy ustawy w sprawie rozwoju i organizacji wymiaru sprawiedliwości z dnia 9 września 2002 r., uzupełnionej ustawą nr 2005-47 z dnia 26 stycznia 2005 r., sędziowie ci są powoływani dekretem, za zgodą najwyższej rady korpusu urzędników sądowych, na siedmioletnią, nieodnawialną kadencję. Ich status reguluje, z kilkoma zastrzeżeniami, wymieniony powyżej ordonans nr 58-1270 z dnia 2 grudnia 1958 r.

Pełnią oni **niektóre funkcje sędziów sądów powszechnych**. **W sprawach cywilnych** są właściwi do rozpoznawania powództw z tytułu praw majątkowych lub powództw z tytułu prawa do ruchomości o maksymalnej wartości 4 000 EUR, z wyjątkiem spraw objętych właściwością rzeczową sądu pierwszej instancji. **W sprawach karnych** są ponadto właściwi do rozpoznawania wykroczeń czterech pierwszych klas, do zasiadania w sądzie poprawczym w charakterze ławnika i zatwierdzania ugód zawieranych przez prokuratora (l. poj. *composition pénale*).

W dniu 1 stycznia 2013 r. zatrudnionych było 452 sędziów tego rodzaju (*juge de proximité*).

Sędziowie sądów pracy (*conseillers prud'hommes*)

Sędziowie sądów pracy (*conseillers prud'homme*) są wybierani **co 5 lat**. Wyboru sędziów dokonują **kolegia** (pracodawców i pracowników) i **wydziały** (rolnictwa, przemysłu, handlu, kadry kierowniczej i różnych dziedzin działalności) zgodnie z zasadą proporcjonalności, bez wyboru kandydatów z list wyborczych ani głosowania preferencyjnego. Kandydaci muszą mieć obywatelstwo francuskie, co najmniej 21 lat, korzystać z pełni praw publicznych (tj. nie orzeczono wobec nich żadnego zakazu, nie pozbawiono praw lub nie orzeczono niezdolności w zakresie ich praw obywatelskich).

Wyborcami są wszyscy pracownicy i pracodawcy w wieku co najmniej 16 lat, prowadzący działalność zawodową lub objęci umową o naukę zawodu, lub którzy nie z własnej winy nie posiadają pracy.

Sędziowie sądów ds. zabezpieczenia społecznego (*tribunaux des affaires de la sécurité sociale*)

Są wyznaczani na **trzy lata** przez pierwszego prezesa sądu apelacyjnego w drodze wpisu na listę prowadzoną, według właściwości miejscowej każdego sądu, przez dyrektora regionalnego ds. młodzieży, sportu i spójności społecznej, na wniosek najbardziej reprezentatywnych organizacji zawodowych.

Sędziowie sądów ds. sporów o niezdolność do pracy (*tribunaux du contentieux de l'incapacité*)

Są wyznaczani na okres **trzech lat** przez pierwszego prezesa sądu apelacyjnego, w okręgu sądowym, w którym przedmiotowy sąd ma swoją siedzibę, w drodze wpisu na listę prowadzoną przez dyrektora regionalnego ds. młodzieży, sportu i spójności społecznej, na wniosek najbardziej reprezentatywnych organizacji zawodowych.

Sędziowie (*assesseurs*) sądów ds. małoletnich

Są powoływani na cztery lata przez ministra sprawiedliwości. Ze względu na znajomość zagadnień dotyczących małoletnich sędziowie są wybierani do każdego sądu dla małoletnich z listy kandydatów przedstawionych przez pierwszego prezesa sądu apelacyjnego.

Sędziowie (*assesseurs*) sądów parytetowych ds. dzierżaw rolnych (*tribunaux paritaires des baux ruraux*)

Są wybierani spośród wydzierżawiających i dzierżawców na sześć lat z list wyborczych prowadzonych przez prefekta na wniosek komisji przygotowującej listy wyborcze.

Sędziowie sądu gospodarczego (= sędziowie-doradcy, *juges consulaires*)

Chodzi o **osoby fizyczne lub prawne prowadzące działalność gospodarczą** wybrane przez inne osoby fizyczne lub prawne prowadzące działalność gospodarczą.

Sędziowie sądu gospodarczego są wybierani w wyborach dwustopniowych przewidzianych w artykułach od L. 723-1 do L. 723-14 i od R. 723-1 do R. 723-31 francuskiego kodeksu handlowego.

Wyboru dokonują sędziowie, dawni sędziowie oraz delegaci-doradcy (*délégués consulaires*). Wspomniani delegaci-doradcy, wybierani na pięć lat, również są przedsiębiorcami, a ich jedynym zadaniem jest wybór sędziów sądu gospodarczego.

Pierwsza kadencja sędziów sądu gospodarczego trwa dwa lata, a następnie są oni wybierani na czteroletnie kadencje. Liczba kolejnych kadencji jest ograniczona do czterech. Po upływie czterech kadencji delegatów-doradców nie można wybierać przez rok.

Wybór sędziów sądu gospodarczego odbywa się każdego roku, w ciągu pierwszych dwóch tygodni października we wszystkich okręgach sądowych, w których można składać środki zaskarżenia.

Sekretarze (*greffiers*)

Sekretarz zajmuje się postępowaniem **od strony technicznej**. Wspomaga sędziego w działaniach jego sądu i jest odpowiedzialny za uwierzytelnianie i poświadczanie, pod groźbą nieważności, czynności sędziowskich w przypadkach przewidzianych przez prawo.

Jako naturalny współpracownik sędziego (*magistrat*) pomaga mu w porządkowaniu akt i wyszukiwaniu dokumentów. Może również przyjmować interesantów i informować opinię publiczną oraz prowadzić zajęcia z zakresu kształcenia zawodowego w krajowej szkole sekretarzy (Ecole nationale des greffes).

Sekretarz wykonuje swoje zadania głównie w **różnych wydziałach sądów**. W zależności od znaczenia sądu i jego organizacji sekretarz może pełnić obowiązki kierownika sekretariatu, zastępcy lub kierownika wydziału.

Adwokaci

Adwokaci są przedstawicielami tzw. sądowego personelu pomocniczego wymiaru sprawiedliwości (*auxiliaires de justice*), a zawód adwokata zalicza się do zawodów wolnych i niezależnych. Status adwokatów jest określony głównie w ustawie nr 71-1130 z 31 grudnia 1971 r. wprowadzającej reformę pewnych zawodów sędziowskich i sądowych i dekretu nr 91-1197 z 27 listopada 1991 r. o organizacji zawodu adwokata. Ustawa nr 90-1259 z dnia 31 grudnia 1990 r. zmieniająca ustawę z 1971 r. i jej przepisy wprowadzające stworzyły nowy zawód adwokata w drodze połączenia zawodu adwokata i radcy prawnego (*conseils juridiques*).

W codziennej działalności adwokat pełni dwie role: udziela porad i występuje w charakterze obrońcy w sądzie.

Zgodnie z przepisami art. 4, zdanie pierwsze, ustawy z dnia 31 grudnia 1971 r. adwokaci uzyskali niemal całkowitą wyłączność w zakresie świadczenia pomocy stronom i reprezentowania stron, zastępstwa procesowego i obrony w sądach i instytucjach sądowych lub dyscyplinarnych, bez względu na ich charakter.

Zawód ten charakteryzuje się brakiem samorządu adwokackiego na szczeblu ogólnokrajowym, ponieważ adwokaci chcą zachować właściwą reprezentację wszystkich izb adwokackich. Adwokaci należą do 161 izb adwokackich, metropolitalnych i zamorskich, ustanowionych przy sądach wielkiej instancji. Każdej izbie „przewodniczy” dziekan, a zarządza nią rada adwokacka. Zadaniem tej ostatniej jest rozwiązywanie wszelkich kwestii odnoszących się do wykonywania zawodu adwokata, nadzór nad wykonywaniem obowiązków przez adwokatów oraz ochrona ich praw.

Krajowa Rada Adwokacka (Conseil National des Barreaux - CNB) ustanowiona ustawą z dnia 31 grudnia 1990 r. (art. 15) jest instytucją użyteczności publicznej posiadającą osobowość prawną. Rada reprezentuje przedstawicieli zawodu adwokata przed organami publicznymi oraz czuwa nad harmonizacją i ujednolicaniem zasad i praktyk zawodu.

Krajowa Rada Adwokacka posiada stronę internetową, która bezpłatnie udostępnia informacje na temat organizacji zawodu, aktualne kwestie, którego go dotyczą oraz doroczny wykaz wszystkich adwokatów należących do francuskich izb adwokackich. Większość większych izb adwokackich posiada własne strony internetowe z wolnym i bezpłatnym dostępem. Ich adresy znajdują się w wykazie izb adwokackich dostępnym na stronie rady.

Adwokaci ustanowieni przy Radzie Stanu i Sądzie Kasacyjnym stanowią odrębny zawód: są to urzędnicy ministerialni (*officiers ministériels*) powoływani na stanowiska zarządzeniem ministra sprawiedliwości, którzy jako jedyni mogą być zastępcami procesowymi w sądach najwyższych, gdy zastępstwo to jest obowiązkowe. Ich status wynika głównie z rozporządzenia z dnia 10 września 1817 r., które ustanawia samorząd adwokacki przy Radzie Stanu i Sądzie Kasacyjnym, z dekretu nr 91-1125 z dnia 28 października 1991 r. w sprawie warunków dostępu do tego zawodu, jak również z dekretu nr 2002-76 z dnia 11 stycznia 2002 r. dotyczącego dyscypliny zawodowej.

Od momentu wejścia w życie rozporządzenia z mocą ustawy z dnia 10 lipca 1814 r. przy Radzie Stanu i Sądzie Kasacyjnym funkcjonuje sześćdziesiąt biur adwokackich. Dekret z 22 kwietnia 2009 r. pozwala jednak ministrowi sprawiedliwości utworzyć w drodze rozporządzenia nowe biura adwokackie przy Radzie Stanu i Sądzie Kasacyjnym ze względu na potrzeby dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości, mając na względzie rosnącą liczbę spraw wnoszonych do tych sądów.

Adwokaci przy Radzie Stanu i Sądzie Kasacyjnym tworzą odrębny samorząd zawodowy, na którego czele stoi prezes wspomagany przez radę złożoną z 11 członków. Rada pełni funkcję sądu dyscyplinarnego i zapewnia reprezentację zawodu.

Powyższe informacje znajdują się na stronie internetowej [samorządu adwokatów przy Radzie Stanu i Sądzie Kasacyjnym](#).

Czy istnieje powiązana baza danych?

Istnieje baza danych prowadzona przez Krajową Radę Adwokacką w oparciu o **wykaz adwokatów wpisanych na listy każdego samorządu adwokatów ustanowionego we Francji**.

Czy dostęp do tych informacji jest bezpłatny?

Dostęp do bazy danych znajdującej się na stronie internetowej [Krajowej Rady Adwokackiej](#) jest bezpłatny.

Notariusze

Organizacja

Notariusze są **urzędnikami publicznymi i ministerialnymi**, mianowanymi zarządzeniem ministra sprawiedliwości. Zawód notariusza zalicza się jednak do wolnych zawodów. Ich status wynika głównie z ustawy z dnia 25 ventôse (czerwca) roku XI, rozporządzenia nr 45-2590 z dnia 2 listopada 1945 r. i dekretu nr 45-0117 z dnia 19 grudnia 1945 r. w sprawie organizacji notariatu, z dekretu nr 73-609 z dnia 5 lipca 1973 r. w sprawie kształcenia zawodowego na notariuszy i warunków dostępu do notariatu oraz z dekretu nr 78-262 z dnia 8 marca 1978 r. w sprawie ustalenia stawek notariuszy.

Notariusze są zrzeszeni w **izbach notarialnych** na poziomie departamentów i w radach regionalnych (l. poj. *conseil régional*), które odpowiadają za kontrolę i zachowanie dyscypliny wśród notariuszy w ich okręgu. Organem reprezentującym przedstawicieli zawodu na poziomie krajowym, przed organami publicznymi, jest **Najwyższa Rada Notarialna** (Conseil supérieur du notariat).

Poza zadaniem reprezentowania zawodu przed organami publicznymi, Najwyższa Rada Notarialna jest odpowiedzialna za zapobieganie konfliktom zawodowym między notariuszami niepodlegającymi tej samej radzie regionalnej oraz ich łagodzenie. **Najwyższa Rada Notarialna** prowadzi bezpłatną stronę internetową, na której znajduje się charakterystyka zawodu, oraz **wykaz notariuszy i izb departamentalnych oraz regionalnych**.

Rola i zadania

Notariusze są **uprawnieni do sporządzania aktów notarialnych**, obdarzonych przymiotem wykonalności bez konieczności występowania o wydanie orzeczenia sądowego.

Prowadzą oni również **działalność doradczą** na rzecz osób prywatnych i przedsiębiorstw, wiążącą się lub nie ze sporządzaniem aktów notarialnych, a także mogą brać dodatkowo udział w **zarządzaniu masą majątkową i negocjacjach dotyczących nieruchomości**.

Inne zawody prawnicze

Komornicy sądowi (*huissiers de justice*)

Komornicy sądowi są urzędnikami publicznymi i ministerialnymi, powołanymi do pełnienia swoich zadań zarządzeniem ministra sprawiedliwości. Zawód komornika sądowego zalicza się jednak do wolnych zawodów. Ich status wynika w szczególności z ustawy z dnia 27 grudnia 1923 r., rozporządzenia nr 45-2592 z dnia 2 listopada 1945 r., dekretu nr 56-222 z dnia 29 lutego 1956 r. i dekretu nr 75-770 z dnia 14 sierpnia 1975 r.

Jedynie oni są uprawnieni do doręczania dokumentów procesowych i wykonywania orzeczeń sądowych, oraz innych aktów opatrzonych klauzulą wykonalności i tytułów egzekucyjnych. Komornicy sądowi mogą ponadto sporządzać protokoły na zlecenie sądów lub na wniosek osób fizycznych. Mają oni również możliwość prowadzenia dodatkowej działalności w charakterze mediatora, zarządcy nieruchomości i agenta ubezpieczeniowego po poinformowaniu izby regionalnej, której podlegają, jak również prokuratora generalnego (*procureur général*) przy sądzie apelacyjnym w okręgu, w którym znajduje się ich kancelaria.

Za czynności w sprawach cywilnych i gospodarczych wykonywane w ramach ich urzędu komornicy sądowi pobierają opłaty objęte stawkami, o których mowa w dekrete nr 96-1080 z dnia 12 grudnia 1996 r.

Zawód ten jest reprezentowany przez izby departamentalne i regionalne w każdym okręgu sądu apelacyjnego. Ponadto izba krajowa reprezentuje wszystkich członków zawodu przed organami publicznymi i rozstrzyga spory między izbami oraz komornikami sądowymi niepodlegającymi tym samym izbom regionalnym. **Krajowa Izba Komorników Sądowych** prowadzi bezpłatną stronę internetową, na której znajduje się charakterystyka zawodu oraz wykaz **osób go wykonujących**.

Inni przedstawiciele sądowego personelu pomocniczego wymiaru sprawiedliwości

W sądzie gospodarczym zatrudnieni są **sekretarze sądu gospodarczego** (*greffiers de tribunaux de commerce*), którzy są urzędnikami publicznymi i ministerialnymi. Ich podstawowe zadania polegają na wspieraniu członków sądu gospodarczego w trakcie rozprawy oraz prezesa tego sądu we wszystkich właściwych im zadaniach administracyjnych. Kierują oni pracami sekretariatu i zapewniają prowadzenie rejestru działalności gospodarczej (RCS), repertoriów i dokumentów sądowych. Wydają kopie uwierzytelnione i odpisy, strzegą pieczęci i środków pieniężnych złożonych w sekretariacie, sporządzają pewne akty (*actes du greffe*) i dopełniają formalności w zakresie swoich kompetencji.

Zawód sekretarza sądu gospodarczego jest regulowany art. L.741-1 i nast., aż do R.741-1 kodeksu handlowego.

Reprezentację zawodu przed organami publicznymi zapewnia krajowa rada sekretarzy sądów gospodarczych (Conseil national des greffiers des tribunaux de commerce - CNGTC). Jest to instytucja użyteczności publicznej posiadająca osobowość prawną, odpowiedzialna za obronę zbiorowych interesów tego zawodu. Organizuje ona wstępne i ustawiczne kształcenie sekretarzy i personelu sekretariatu, egzaminy zawodowe, dba o organizację i monitorowanie staży. Strona internetowa [krajowej rady sekretarzy sądów gospodarczych](#) zawiera wszystkie informacje na ten temat.

Radcy prawni/prawnicy w przedsiębiorstwach (*Conseillers juridiques / Juristes d'entreprise*)

Zawód **radcy prawnego** został połączony z zawodem adwokata ustawą nr 90-1259 z dnia 31 grudnia 1990 r.

Prawnicy pracujący w przedsiębiorstwach nie podlegają szczególnym regulacjom zawodowym.

Ostatnia aktualizacja: 07/11/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.